

Forfatter: Topsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra I SOLSKIN

Citation: Topsøe, Vilhelm: "Udvalgte Skrifter", i Topsøe, Vilhelm: *Udvalgte Skrifter*, udg. af VILH. ANDERSEN ; HELGE TOPSØE-JENSEN , 1923, s. 11. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-topsoe01-shoot-idm140237638279008.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

Han fik en Plads paa Faderens Kontor, hvorfra man haabede, at han ved Lejlighed og ved Amtmandens Velvillie skulde kunne glide ind i Fuldmægtigpladsen. Han havde selv egentligt ønsket at holde en lille Ferie, men, da han i Løbet af nogle Dage var bleven bekendt med Forretningerne, renoncerede han villigt herpaa. I Virkeligheden vare disse heller ikke af anstrængende Natur. Den største Tid kunde han tilbringe med at læse Aviserne og anstille Betragtninger over, hvor langt mere behageligt det var at sidde roligt i den magelige Kontorstol end at færdes ude paa solrige Marker og skyggeløse Veje, som de Bønder gjorde, med hvem Kontoret havde sine fleste Forretninger. Han glædede sig tillige ret ved at tænke paa, hvorledes hans Ansættelse havde givet ham et 12 velkomment Paaskud til at unddrage sig fra Deeltagelse i en Fodtour til Jylland med nogle Universitetskammerater. Med Velbehag udmalede han sig i Kontorets kølige Skygger Billedet af, hvorledes de kæmpede sig frem i Solhede og tæt, stillestaaende Støv paa sandede Landeveje eller uendelige Lyngheder, hvor en Boeuf og en halv Bajer vare mange Mile borte, eller klattrede op ad Himmelsbjerget, medens Thermometret stod paa + 30°. Der var endnu en Behagelighed ved Kontoret. Han behøvede kun at læne sig lidt tilbage paa sin Kontorstol, saa kom netop Konsistorialraadindens Vinduer indenfor hans Synskreds, Oftest saae han vel kun de hvide Gardiner og de blomstrende Rosentræer, men det var dog ikke sjældent, at der ogsaa viste sig en ung, smuk Pige, hvis nydelige Figur endmere fremhævedes af den klare, lette Sommerkjole. Naar hun tog sit Sytøj og satte sig ved Vinduet, og maaskee af og til kastede et Blik over til Kontoret, da glemte han ganske Pantebøger og Jordskyld og kunde sidde længe med Blikket fæstet paa hende.